

prima instanță: S. Iorgov
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

dosarul nr. 2rac-386/15

Î N C H E I E R E

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Artconseu” împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 03 aprilie 2014, SRL „Artconseu” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare al IGP cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că în temeiul contractului nr. 30/1 din 19 noiembrie 2012, SRL „Artconseu” în perioada din luna decembrie 2012 - august 2013 a efectuat lucrări de construcție în mărime de 471 240,35 lei.

Menționează că la data de 12 septembrie 2013, 21 octombrie 2013, 28 noiembrie 2013, 28 noiembrie 2013 și respectiv, 26 decembrie 2014 a adresat pretenții în adresa pârâtului, solicitând achitarea integrală a datoriei în mărime de 421 240, 35 lei, însă, până în prezent nu a primit răspuns motivat la pretențiile înaintate.

Susține că din calculele efectuate la data 01 aprilie 2014, Inspectoratul Național de Patrulare are o datorie față de societate în mărime de 406 560, 35 lei.

Consideră că, în baza somațiilor expediate, pârâtul urma să-și execute obligația pe deplin în condițiile contractului și să achite suma datoriilor integral și în termenii stabiliți.

Solicită încasarea din contul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP în beneficiul SRL „Artconseu” datoria în sumă de 430 959,37 și taxa de stat în sumă de 12 953,78 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2014, acțiunea a fost admisă, fiind încasat din contul Inspectoratului Național de Patrulare al IGP în beneficiul SRL „Artconseu” datoria în sumă de 406 560,35 lei, dobânda de

întârziere în mărime de 24 399,37 lei și suma de 12 953,78 cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 443 913,50 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015, a fost respins apelul declarat de către Inspectoratului Național de Patrulare al IGP și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 946 alin.(1), (2), art. 966 alin. (1) din Cod civil, care reglementează contractul de antrepriză și achitarea retribuiției conform contractului de antrepriză, care indică că după recepționarea lucrării, clientul este obligat să plătească retribuiția convenită de părți, dacă legislația sau contractul nu prevăd plata în rate, sau în alt mod.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii instanța de apel a reținut că potrivit proceselor-verbale de recepție a lucrărilor de executare efectuate de SRL „Artconseu”, costul lucrărilor efectuate constituie 471 240 lei, iar reieșind din pct. 4.5 al contractului de antrepriză, Regimentul de Patrulă și Santinelă „Scut” al IGP mun. Chișinău s-a obligat în termen de 10 zile să achite antreprenorului un avans în mărime de 10 % din suma inițială a contractului, fiind achitat un avans în sumă de 50 000 lei, respectiv, apelantul neonorându-și obligațiunile contractuale a format o datorie față de SRL „Artconseu” în mărime de 406 560, 35 lei, care până în prezent nu a fost achitată, iar careva probe pertinente și concludente ce ar confirma faptul că a achitat datoria dată, apelantul nu a prezentat.

La 21 august 2015, Inspectoratului Național de Patrulare al IGP a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingere a cerințelor.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că intimatul de fapt, a solicitat încasarea datoriei din contul ÎM „Centrul Național de Creație „Satul” Inspectoratul Național de Patrulare, astfel, rezultă că din această cerință nu este clar din contul cui se solicită încasarea sumelor menționate și anume din contul Inspectoratului sau din contul ÎM „Centrul Național de Creație „Satul”.

La fel, indică că cererea de chemare în judecată, nu conține o solicitare referitor la încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 1 399,37 lei, însă, cu toate acestea prima instanță la emiterea hotărârii a încasat din contul inspectoratului dobânda de întârziere formată pentru perioada 03 decembrie 2012- 01 august 2013 în sumă de 24 399, 37 lei, mai mult ca atât, intimatul în cererea de chemare în judecată a indicat că potrivit datelor din 01 aprilie 2014, datoria inspectoratului constituie 406 560,35 lei, însă, solicită încasarea datoriei în sumă de 430 959,37 lei.

Menționează că prin cererea de chemare în judecată nu este clar de la care persoană juridică se solicitată executarea obligațiilor contractuale, totodată, nu este solicitată nici dobânda de întârziere, pe când, prin hotărârea contestată această este inclusă, astfel rezultă că intimatul a modificat cuantumul pretențiilor, iar de această modificare contrar prevederilor art.56 alin.(1) CPC, cât și art.60 alin.(4). nu a fost informat.

La 13 octombrie 2015, SRL „Artconseu” a depus referință la recursul declarat, a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia, solicitând respingerea lui ca fiind inadmisibil.

Indică că Curtea de Apel Chișinău în decizia din 04 iunie 2015, a dat o apreciere corectă circumstanțelor de fapt ale cauzei în raport cu normele de drept aplicate, pe când argumentele recurentului sunt declarative.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al IGP este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiși articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al IGP nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

De altfel, nu constituie temei de admitere a recursului nici susținerile recurentului, precum că intimatul SRL „Artconseu” ar fi schimbat sau modificat pretențiile acțiunii, deoarece atât suma datoriei acumulate cât și calculul dobânzii de întârziere sunt reflectate în cererea de chemare în judecată, care i-a fost adusă la cunoștință recurentului în modul corespunzător.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al IGP asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al IGP ca inadmisibil.

Totodată, instanța de recurs reține la caz și prevederile art. 434 alin. (1) CPC, care indică că recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 04 iunie 2015 a fost expediată în adresa recurentului la 19 iunie 2015, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 136), iar recurentul insistă că a făcut cunoștință cu decizia integrală a instanței de apel la 09 iulie 2015. Alte probe care ar confirma contrar la materialele cauzei lipsesc.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 august 2015 în termen, aspect ce combate afirmațiile intimatului precum că, recursul a fost declarat de Inspectoratul Național de Patrulare a IGP cu omiterea termenului.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Inspectoratul Național de Patrulare al Inspectoratului General de Poliție se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva